

מרחץ בבית

ה. רבינו יהודה החסיד צוה שלא יעשה אדם מרחץ בתוך ביתו. אבל כבר דשו בזה רבים ושומר פתאים ה', לכן אין לחוש לזה. (ח"ב סימן ע"ו)

מקום עמידת הש"ץ בקבלת שבת

ו. יש נוהגים שבקבלת שבת עומד השליח ציבור אצל הבימה, ואח"כ יורד להתפלל מעריב אצל העמוד. ויש ליתן טעם לכך, לפי שזה שהש"ץ אינו עומד תדיר אצל הבימה היינו משום שבתפילה נאמר (תהלים קל) "ממעמקים קראתיך", אבל קבלת שבת אינה בגדר תפילה ולכן יכול לעמוד במקום הגבוה למען ישמעוהו היטב. (ח"ג יו"ד סימן ל"א)

"ויכולו" בקול רם באמצע שמו"ע

ז. המתאחר בתפילת ערבית דשבת בלחש, והגיע ל"ויכולו" בשעה שהציבור אומרין אותו בקול רם, יאמרנו אף הוא בקול עם הציבור. (הגהות בכת"י לשו"ע או"ח סימן רס"ח)

אכילת חמין בשבת

ח. אכילת חמין בשבת תקנת חכמים היא, וצריך אדם להכריח עצמו לקיימה אף אם איננו תאב לכך. (הגהות בכת"י לשו"ע או"ח סימן רנ"ז)

"שלמות" במצות מכונה

ט. מצות הנאפות ונכתכות במכונה אחרי אפייתן יש להחשיבם כ"שלמות" לענין לחם משנה, מג' טעמים: א. כיון שכך הם נמכרות בשוק - זוהי שלימותן. ב. כיון שבלא הסתכלות חזקה - הם נראות כשלימות. ג. כיון שלפני האפיה משרטטים עליהם את מקום החיתוך, הרי הם כחתוכות קודם האפיה. (ח"א סימן י"ז)

טלטול מנורת נפט

י. מנורת נפט המעשנת את הבית, אסור לטלטלה ולהוציאה החוצה, משום שע"י הטלטול הוא מבעיר את האש יותר. (ח"ב סימן מ')

בנוסח "יחדשהו"

יא. בתפילת "יחדשהו" בברכת החודש יש נוהגין לומר "ולגשמים בעתם" בכל ימות השנה. ואע"פ שבימות החמה אין צריכין לגשמים, אין לגעור בהם שהרי אומרים לפני כן "בכל מקום שהם", ויש מקומות שצריכין אז לגשמים.

וכאן בארץ ישראל נוהגין לומר "ולגשמים בעתם" רק בימות הגשמים. ונראה שגם כשמברכין חודש חשון יש לאומרו. (ח"ג יו"ד סימן ע"ה)

"טעימה" בקידושא רבה

יב. בקידוש דיום השבת, יש מקילים לאכול או לשתות פחות מכשיעור. והמיקל בזה יש לו על מי לסמוך ואפילו שלא בשעת הדחק. וכשירצה אח"כ לאכול סעודתו - יקדש שנית במקום סעודה.